

HET GEVAL “MATT WOLF”

Beste Lezer,

In het vorige nummer van *Documenta* 29.3-4 (Dec. 2011): 213-225 verscheen een Nederlandstalige versie van een interview tussen “Matt Wolf” en mezelf. Zoals Chris Elliott in *The Guardian* van 20 Febr. 2012 aan het licht bracht, gaat het hier om een identiteitsdief die mij benaderde met vragen over het werk van Sam Shepard. Dat het bedrog gepleegd werd met een interview over *True West*, een toneelstuk waarin twee broers elkaars identiteit aanmeten, verraadde een zeker vernuft en expertise, in de beste Amerikaanse traditie van de “confidence man,” een thematiek waarmee Shepards collega, David Mamet, een zekere reputatie heeft verworven. Het was ook meer dan toepasselijk dat ik de Nederlandstalige versie van het interview sierde met Dodges uitspraak uit *Buried Child*—”There’s nothing a man can’t do. You dream it up and he can do it”. Hetzelfde geldt overigens voor de verontrustende vraag van Shooter in *Action*, een ander toneelstuk van Shepard—”Is there anyone to verify it? To check it out?” De verschillende gedupeerde academici, “from some of the best universities in the world” (Elliott), moeten zichzelf dezelfde vraag hebben gesteld. Net als ik zullen zij zich waarschijnlijk afvragen in welke mate de onderwerpskeuze voor hun elektronisch interview aansloot bij het vergrijp. Shepards toneelwerk handelt herhaaldelijk over de identiteitsproblematiek. Daar kunt u mijn boek, *Dis/Figuring Sam Shepard* (Brussel & Bern: PIE-Peter Lang, 2009) op nalezen. Dan zult u zien dat de Matt Wolf kloon het ook gelezen heeft. Deze doorgaans flatterende vaststelling is dit keer des te erger omdat uit mijn analyse van *Action* wel eens zou kunnen blijken dat deze Matt Wolf kloon misplaatste machtsambities heeft. Zeg ik daar immers niet dat in de apocalyptische context van *Action* Shepards “soul-stealers” de allures aannemen van God (96)? In het Boek der Openbaring (3.3) maakt die als een dief in de nacht zijn opwachting voor wat in de middeleeuwse toneelliteratuur doorgaans als een afrekening wordt voorgesteld. Het ziet er dus naar uit dat de bedrieger meer is dan iemand die studenten onder vals voorwendsel bekomen inzichten heeft verkocht, zoals de redacteur van de *Guardian* vermoedt. Wat in de theatergeschiedenis misschien genoegzaam bekend zal raken als “Het geval Matt Wolf” bewijst nogmaals de ondertussen bekende onbetrouwbaarheid van e-mail en internet. Tenslotte wens ik te benadrukken dat het misdadig opzet van de identiteitsdief niets afdoet aan de legitimiteit van de antwoorden in het eerdere gepubliceerde Shepard interview, waarvoor ondergetekende, een bona fide academicus, garant staat.

Johan CALLENS
Vrije Universiteit Brussel